

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ دسمبر ۲۰۲۱

نظری به ۶ جدی از منظری دیگر!

دوشنبه - ۰۶ جدی ۱۴۰۰ - کابل: امروز ۶ جدی است، یعنی تاریخی است که ۴۲ سال قبل از امروز، سوسیال امپریالیسم شوروی با گستاخی تمام بر کشور ما حمله آورده، دست نشانده و نوکر متمرشدش "حفیظ الله امین" را به قتل رسانده، به جایش نوکر دیگری یعنی "ببرک کارمل" را گماشت تا آنچه را گرگ درنده انجام داده نتوانسته بود، روباه مکار انجام دهد.

تا جایی که به خاطر می آورم از همان آغاز تجاوز تا اینک برخورد قلم به دستان ما با این تجاوز و حاکمیت برخاسته از آن عمدتاً در چند زمینه تمرکز داشته است:

۱- مظلومیت ما و تجاوزگری شوروی ها؛ ۲- کشتار و جنایات بیدریغ ارتش اشغالگر و مقاومت ظفرمندانه مردم ما علیه آن؛ ۳- تخریب زیر ساخت های مادی و معنوی کشور ما به وسیله ارتش ظاهراً سرخ ماهیتاً سیاه؛ ۴- میلیونها کشته، پناهنده و آواره؛ ۵- میلیونها زن و کودک بیوه و یتیم؛ ۶- در نهایت پیروزی غرور آفرین مردم ما و شکست مفتضحانه سوسیال امپریالیسم شوروی و تسریع مسیر تجزیه آن زندان خلقها؛ و ...
هموطنان گرامی!

هرگاه به نشرات ۴ دهه اخیر نظر اندازیم خواهیم دید که در تمام این مدت بیشتر تبلیغات ما در همین زمینه های که نام بردیم، تمرکز یافته گاهی یکی از آنها متبازل و برجسته شده است و زمانی هم یکی دیگر. این که در تمام موارد ذکر شده قسمت هائی از حقیقت بیان شده است، هیچ جای شکی نیست و این که با گذشت بیش از ۴ دهه از آن زمان تاکنون هنوز هم نکات تاریخی در موارد ذکر شده وجود دارد، باز هم جای شکی در آن وجود ندارد.

به نظر من نکاتی که با اصلاً در موردش بحث صورت نگرفته و یا هم حاشیه ئی و کم ارزش با آن برخورد صورت گرفته، مطالبی اند که می باید بعد از سپری شدن اینهمه سال شجاعانه بدان پرداخته، به مثابه یک پدیده تاریخی غرض ما از پرداختن بدان، درسگیری و انتباه لازم از آن باشد، نه تصفیه حساب های شخصی، حزبی و یا ایدئولوژیک. تا جایی که من می توانم در آن موارد نظراتم را بیان دارم، می توانند نکات آتی باشند:

۱- چرا افغانستان مورد تجاوز قرار گرفت، تمهیدات تجاوز کدام ها بودند و نقش زمامداران قبل از تجاوز در آن تمهیدات به کدام اندازه اهمیت دارد و چطور می توان در آینده درب چنین تجاوزاتی مطلقاً مسدود نگه داشت؟

۲- تجاوز، اشغال و ایجاد یک حاکمیت دست نشانده و پوشالی، با هر اندازه از خشونت و کشتار و یا هم فریب و نیرنگ و یا بذل پول همراه باشد، سرانجامی جز نابودی ندارد، این حقیقتی است که در طی ۴ دهه اخیر بار بار صحت خودش را نشان داده است، یعنی عصر استعمار کهن به سرآمده و نمی توان با هیچ ترفندی خلقها و ملل اسیر را برای همیشه در بند نگه داشت؛

۳- به همان سان که انسان نمی تواند و عقلش به وی اجازه نمی دهد تا با تکیه بر گرگان درنده، به جنگ خرس برود، به همان سان نمی توان با تکیه بر اجانب و بیگانگانی که ماهیتاً دشمن ستراتیژیک انسان است، به جنگ دشمن ستراتیژیک دیگری بشتابد؛

۴- عکس آنچه اتکاء به نیروی خود، برای نیروهای درگیر استقلال، آزادی و رفاه اجتماعی بار می آورد، تکیه به دشمنان ستراتیژیک، اجانب و بیگانگان، تعدد جزیره های قدرت، پراکندگی، تدوام درگیری های خونین، سرافکندگی و اسارت های جدید را بار خواهد آورد؛

۵- تمام آنهایی را که اشغالگران در آغاز با کوبه و دبدبه به قدرت می رسانند و حتا در برخی موارد جراید و روزنامه های مزدور امپریالیستی کلاه و چین را تقدیس نموده، پوشنده آن را "شیک پوش ترین مردسال" معرفی داشتند، و یا "مغز متفکر" و "نابغه شرق" می نامند، به مانند هر محصولی در دنیای سرمایه داری، تاریخ مصرف معین شان را داشته، به محض انقضای همان تاریخ، به زباله تاریخ انداخته می شوند، نمونه های ببرک و غنی احمدزی کاملاً روشن است؛

۶- با تأسف نه تنها عاملان رسوای قدرت های اشغالگر از سرنوشت همپاران شان درس نگرفتند و یکی پی دیگر قلاده بردگی استعمار را بر گردنهای شان آویخته و هنوز هم می آویزند، بلکه ما هم که قربانیان چنین سیاست هائی بوده و هستیم نه از معامله گریها و وطن فروشهای نهاد های ساخت امپریالیسم و ارتجاع پند گرفته ایم و نه هم از جنایات آنها چنان منزجر شده ایم که دیگر به دنبال شان حرکت ننمائیم، بلکه تا هنوز چشم امید جم غفیری از مردم به دنبال همان معامله گران و بقیه دشمنان خلق ماست.

هموطنان گرامی!

این را باید بپذیریم: تا زمانی که ما از تاریخ نیاموزیم و از گذشته ها پند نگیریم، هیچ گاهی دایره شیطانی حاکمیت های ضد مردمی و دست و پای زدن ما در قعر مصیبت و بدبختی خاتمه نخواهد یافت. پس بیائید به فاجعه خونبار و اسارت آور ۶ جدی به مثابه پدیده و کتابی قابل آموزش و فراگیری برخورد نموده، درسهای را که از آن می آموزیم به بخشی از وجدان خود و بخشی از فرهنگ کشور خود مبدل سازیم، تا بار دیگر از عین غار ما را مار نیش نزند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!